

Подиръ пладне за малко се отбихъ въ канцеларията. Статията на Руварацъ, исторически очерки по отдѣлни въпроси отъ сръбската история, много важни. Вечеръта ходихъ у Каравелова на чай, гдето бѣше Schleifer, експроприация на Витоша за нейното залесяване; ливадитѣ горе отчасти били частно притежание. Утре отива съ Манолова за 14 дена въ Русчукъ. Пожтуванията ми до Русчукъ и изъ България съ него. Много говорихме за римската история. — Менгесь замина въ отпускъ. — Въ Каравеловата „Независимост“ има писано за отецъ Балабанъ, за Х. Пенчовича и т. н.

19 юни/1 юлий, четвъртъкъ. Вече юлий. Скоро ще стане една година, откакто напуснахъ Прага и Европа, заминавайки за Дубровникъ. Сутринъта бѣхъ въ княжеската канцелария, гдето дойде Стояновъ, следъ него Великсинъ (при княза), сега безъ служба, разяренъ противъ министерството — всички диви животни, които сѫ избѣгали отъ европейските менажерии, може да се намѣрятъ, каже, въ София. Следъ това дворцовата комисия — Икономовъ, Горановъ, Храновъ, Горбановъ, Бракаловъ, Саранчовъ, на чело Тишевъ. — Въ министерството. Девическото училище има изпити, утре свършватъ, а на мене нищо не е казано; интриги на Ташикмanova. — Подиръ пладне на 3 ч. пакъ въ министерството. Преди пладне у Каравелова въ министерството, за Брадела (той е противъ него и за Вас. Стояновъ), за правилниците, заплатите, организацията; на 4 ч. замина. Преговори за купуване на карти — говорени безсмислици. Цѣлото заседание докара само *indigestiones* [стомашни разстройства]. — Бѣхъ у Стоилова. Очаква Спаса. Кумани биль вчера у княза, говориъ за статията въ Бълг. Гласть, *journal*, каже, *du palais* [дворцовъ вестникъ], Стоиловъ биль въ него, князътъ се смѣль, нищо подобно, има свобода на печата, Стоиловъ е замисленъ по този върхъ. — Сутринъта дойде у дома даскаль Миланъ. Намѣрилъ служба по финансите въ Варна. Разправя интересни нѣща за отношенията на княза къмъ населението. Много го обичали, нашето царче, хората съ сълзи на очи сѫ гледали на него въ Ловечъ и Плѣвенъ. Презъ време на дебатите за опълчението Стамболовъ говориъ на селските депутати въ залата, какво се боите отъ княза, князътъ не е султанъ, и той е такъвъ човѣкъ като нась — нахвѣрлили се върху него, та трѣбвало да избѣга. Стамболовъ биль главниятъ противникъ на княжеската властъ, обаче малко последователи ималъ и не намиралъ одобрение между населението. Миланъ мислилъ, че либералитѣ воюватъ за принципи, но тукъ вижда, че всичко е за служби. Първото министерство изгубило собствено, само защото е уволнявало чиновници. — *Abortus* на г-жа З. поради изкуството на тukashnитѣ хекимбазии. — Миларовъ като че се е изгубилъ, видѣхъ го само въ градината въ обществото на прочутата „София“. — Вчера преди